

[Frits Clausen.]

Krav om Ophævelse af alle indirekte Skatter og saa se, hvad disse tre Partier har faaet gennemført af dette Krav.

Man forundres derfor heller ikke over, at denne Regering forelægger det høje Ting et Finanslovsforslag, som allerede efter faa Dages Forløb er komplet misvisende. Jeg tænker paa de nye Skatter, som der ikke engang forudsætningsvis er taget Hensyn til i Finanslovsforslaget. Paa Sp. 871—72 er foretaget en Opstilling over Forbrugsafgifterne, men Importafgifter, Omsætningsafgifter o. s. v. er optaget til Nul, skønt dog enhver har vidst, at de paagældende Love vilde blive forlænget og Afgifterne forhøjet.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen paastod rigtignok i Gaar her i Tinget, at Regerings Magt i Befolkningen vokser fra Dag til Dag, og at dens Modstanderes Antal bliver mindre og mindre. Jeg har nu den akkurat modsatte Opfattelse. Det er imidlertid ikke i min Magt at faa konstateret, hvem der har Ret — det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen eller jeg —, men det ligger dog fuldt ud i Regeringens Haand at løse denne Tvivl ved at spørge Vælgerne. Et saadant Skridt vilde jeg hilse med den allerstørste Glæde.

Som Regeringen har været ganske uvirksom over for de indenlandske Problemer, har den ogsaa været det i vor Stilling over for andre Lande. Jeg tænker her paa en Bevilling, der er optaget paa det foreliggende Finanslovsforslag, hvor der i Sp. 857—58 er forudset 6 714 000 Kr. som anslaet Rente af et eventuelt Erstatningslaan for det pr. 1. Januar 1942 forfaldne 6 pCt.s Statslaan af 1921. Det drejer sig om et Dollarlaan, saa formentlig kommer der endnu nogle Milioner til som Kurstab. Er det ikke vel groft at ville afsætte en Rente paa 6 pCt. til de amerikanske Pengeudlaanere, naar der for nylig er optaget nationale Laan til en Rente af 2½ pCt.? Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om Regeringen vilde redegøre for sin Stillingtagen i Forholdet til Amerika, hvoraf jeg her ved denne Lejlighed kun skal fremhæve U. S. A.s Beslaglæggelse af vore Fragtskibe, af hvilke flere allerede er gaaet tabt i Farten paa England. Amerika driver jo fortsat Forretninger her i Landet, bl. a. indspiller de amerikanske Filmselskaber til Stædighed store Summer. Kan disse Selskaber overføre danske Penge til Amerika, og vilde det i saa Fald ikke være rimeligt, om Regeringen tog under snarlig Overvejelse at tilbageholde de amerikanske Tilgodehavender her i Landet,

indtil vore Krav paa Amerika vilde være dækket?

Men endnu vigtigere er dog de Op-gaver, der paahviler Regeringen med Hensyn til vort Lands Stilling i Europa. Her nytter det ikke, at Regeringen stadig dækker sig bag et engelsk Mr. Micawber-Haab om, at der vil vise sig noget. Her gælder det om at faa Øje paa det, der allerede har vist sig. Europa vil i Fremtiden opstaa som et samlet erhvervsøkonomisk Storrøm, hvor hvert Folk vil faa sin Plads, som det kan udfylde i fuldkommen fri og uafhængig national Selvhævdelse. Dette Storrøm vil ikke blive regeret ved en magtpolitisk Imperialisme, men blive bestemt af alle de formende og opbyggende Kræfter, der vokser frem i de enkelte Folk og midtsamles der, hvor Føringen lægges, og det kan kun være — det har Regeringen ogsaa erkendt i sin Erklæring af 8. Juli 1940 — i den tyske Fører Adolf Hitlers Haand; thi det er ham, der har reddet Europa for den nationale Udslettelse, og det er ham, der har vist Vejen til ny Livsudfoldelse for Europas Folk.

Vi Danske hører til dem, der som en lille Nation maa være glade for, at det ikke er Adolf Hitlers Mening at lade det kommende Europa opstaa som en rent magtpolitisk bestemt Enhed, thi vi vil ikke i nogen overskuelig Fremtid kunne regne med at blive en stærk magtpolitisk Faktor. Men vi ejer saa mange kulturskabende og formende Kræfter, at vi ved disses Hjælp vil kunne skabe os en værdig og førende Stilling i det nye Europa, hvor vi som en lille Stat i Fremtiden ikke behøver at tage Parti eller svinge imellem de forskellige Stormagters Særinteresser, men hvor vi helt kan være os selv, selv om vi ikke, som nogle tror, endnu kan være os selv nok.

Da den sidste Verdenskrig var sluttet, blev baade Sejrherren, besejrede og neutrale grebet af et stort Mærksyn. Efter denne Krig vil Sejrherren, som har vundet sin Sejr ved sit eget Folks Skaberkraft og Vilje til Værn, kunne vise alle Europas Folk et lyst Billede i Fremtiden. Det sejrende Tyskland vil stille Europa nye Erhvervsynspunkter og en paa disse fuldt gennemprøvet Erhvervsopbygning til Raadighed, hvilket vil betyde sikrede Markeder, retfærdige Priser, et stabilt Pengevæsen, Sikkerhed mod økonomiske Kriser og en Omsætning, der ikke hemmes eller forstyrres af noget kapitalistisk Overherredømme. I dette samlende Erhvervsliv vil enhver Stat, stor eller lille, kapitalfattig